

RAFET AĐABEYÝMÝZÝDEN

Onaylayan Volkan Türkoğlu
Sunday, 14 July 2013

Rafet Abimizin sitemizde yayýmlanmak üzere bana yolladýđý öyküyü uzun zaman geçmiř olmasına rađmen yayýmlayamadýđý kendisine özür dileyerek beđeninize sunuyorum. Ayrýca kendisi bir de kitap yazarak yayýmlamýptýr. Kendisini kutluyoruz. Ađabeyimiz Seçkin geçtiđimiz ay Lüleburgaz'da gerçekte kitap fuarýnda okuyucularýyla buluparak kitabýný imzalamýptýr.

ERENKÖY LALEZAR GAZÝNOSU

Taksim’deki Lalezar Gazinosu değil.

Erenköy Lalezar

Fotođrafçýlık yapan Binasi Enipte ve üç arkadařý, Suadiye’de, Erenköy Lalezar Gazinosu’nu açmýplardý.

Bu yazlık mekân, hem plaj ve kafeterya, hem de gazino olarak çalıypacaktý.

Bu iř yerinde hem Müdür, hem de Memur olarak çalıypacak birine ihtiyaç vardý. O kiři neden ben olmayayým?

Eğimin küçük halasý olan Mihriban Hala’nın eři Binasi Enipte’nin teklifini kaçıramazdým.

1971-72 Ders Yýly sona ermiř, Ýstanbul’a gelmiřtik. Geçen yaz yapadýđým “PAVYONLAR” fotođrafçýlýđý sorunlarýma çare olmuřtu, ama önemli sorunlar da yapatmýptý. Yeni iř teklifini Mehmet Enipte’ye söyledideimde, benim a da sevindi. Bařka bir fotođrafçý bulmak, onun için sorun deđildi. Buna da ben sevindim ve kendisine tepekkür ettim.

Binasi Enipte, Mihriban Hala, Erim Ümran ve ben, Mayıs sonlarýnda bir Pazar günü Erenköy’deydik.

Bađdat Caddesinin sađýnda bulunan Galip Pařa Camii’nden iki sokak sonra, Abdülkadir Noyan Sokak gelir. Bu sokađa girip denize dođru yürüdüđünüzde, sokađın sonunda solda, Erenköy Lalezar Gazinosu…

Denize sýfýr olan Lalezar Gazino’sunun küçük bir iskelesi, plaj kabinleri ve duřları ile bir kademe yukarıda küçük bir kafe vardý. Geri plândaki alan “gazino” olarak düzenlenmiř, en arka plâna da, yönetim odasý, sanatçýlar için soyunma odaları ve mutfak eklenmiřti. Giře ve gazinonun girip kapýsý da bu taraftaydı.

Plaj, üyelik esasýna göre çalıypacak, duruma göre, kafeteryaya gelecek olanlarla, sanatçýlar ve konuklar da plajdan yararlanabileceklerdi.

Gazinoya girip biletli olacak, müřteri, yediklerinin ve içtiklerinin bedelini ayrýca ödeyecekti.

Ben, gündüzleri plajla ilgilenecek, geceleri g pede duracakt m. Sanat ylara yapılacak ödemelerle ilgili hesaplar  da ben tutacakt m.

Plaj iin üyelik kartları bastırarak ie balad m.  lk üyeler, yak n evrenin han mlar  ve k zlar yd . Daha sonra öğrendim ki, b  yıllarda da plaj olarak kullan lm y t . Bu nedenle de gelen hanımlar, evlerindeymi gibi davran yorlar, o yılların tertemiz deniz günlerini gün ediyorlardı.

Ben de gündüzleri, mayo ve üzerimde bir gömlekle dolap yor, fırsat bulduka denize giriyordum.

 lk günler sakin geti. Ama gazinonun a lyb  yakla t ka hareket giderek yoğunla t .

Kadıköy Belediyesi’ne bavuruda bulunarak, bilet koanlar n  aldım. Bu ilemi daha sonra da, haftada en az iki kez yineleyecektim.

Garsonlar, komiler, aylar, temizlikiler ve as solistin altındaki sanatylar birer ikier geliyorlar; Sanatylar, sahnede provalar yap yorlard .

Ben, her sabah saat 7’de Zeytinburnu’ndan yola  k yor, saat 9’dan önce i yerinde oluyordum. Sonraki günlerde bana, kay nbabam da elik etmeye balad . O, gazinonun mutfak gereksinimlerini kar ylamakla g revlendirilmipti. Al  halden yapıyor, ald klar n  bir kamyonete yükleyerek gazinoya getiriyordu. D n p m z, gecenin ge saatlerinde oluyor, bazı g  yaz hanede yat yorduk.

Ancak, bu yolculuklar uzun sürmedi. Binasi Enite, K z ltoprak’ta bir daire kiralad . Mihriban Hala ile birlikte eim de gelince, dünyalar bizim oldu. Yolculuklar devreden  k nca, ilerimiz kolayla m y t . Özellikle han mlar m z iin, renkli geceler i Sahneye en yakın yerde kurulan masada yemeler, imeler ve de Türkiye’nin en gözde sanatylar n  ok yakından izlemeler…

A lyb  günü, giderek yakla yordu. Kokteyl iin davetiyeler bast r lm b , dağ t m balam y t .

O yıllarda  stanbul’da yapamakta olan arkada lar ma ve tan d klar ma ula t m ve A lyb  Kokteyline, arkada lar m Ka  köylümüz Necati Ağabey kat ld lar.

Kokteylden sonra ”Gazino Programı “ balayacakt .

Afiler bast r larak, bata Kadıköy olmak üzere,  stanbul’un dört bir yanına dağ t lm b ,

Gazetelere tam sayfa il nlar verilmipti.

“ERENKÖY LALEZAR GAZ NOSU  FT HARLA SUNAR:

GÖNÜL YAZAR…”

Evet… Gönül Yazar’ n TAP BEBEK oldu  yıllar…

Sahnedede bülbüller gibi pak yan, kahkahalar  ile gönülleri titreten bir tap bebek…

‘nun altında Göksel ARSOY… Beyaz perdenin unutulmaz yak p kl s … Bestek r Yesari Asım ARSOY’un genlerini tap yan; S dettin Kaynak’ n ‘Enginde Yavaş Yavaş” adlı park s yla sahneye kadife sesli sanat … Bir bapka deyişle Altın  ocuk…

Yerleyen günlerde, soyunma odaları sanat lara yetmeyince, gazino’nun girişine bir karavan koymuş, burayı yaz hane olarak kullanmaya ba lam pt k. Hafta sonlarında yapılan Kadınlar Matinesi için gelen Göksel Arsoy, zaman zaman yan ma geliyor, kendisiyle sohbet ediyorduk.

Aradan 40 y  geçtikten sonra, Sayın Göksel Arsoy’u, internet ortamında arad m ve buldum. G nderdi im iletinin yan t  p yleydi:

‘Rafet Bey, sel mlar! Seni çok iyi hat rl yorum. Çok sempatik bir insans n. Dedi in gibi Lalezar’da sohbetlerimiz olmuştu.

Kadınlar matinesinde bana yapılan  ylg nl kları unutmam mümkün değil. Sahneden indikten sonra, soyunma odama bile h cun etmeleri, beni zor durumlarda b rak yordu.

Güzel günlerdi! Hat rlatt  n için teşekkürler!

Sevgiler!”

Ve Orhan BORAN… özellikle o yıllarda, Gönül Yazar’ n peşinden ayrılmayan; yaratt   ‘YUKY” ile radyolar m z  penlendiren; f kralar yla bizleri kahkahalara bo an sanat … Her gece bir pi e viski ile gelip, yar s n y prog önce, kalan n y program aralarında ve sonunda yudumlayan adam…

Ve de yeni yeni parlamakta olan sanat lar: Söylediği ‘Yağmur” park s yla  nlenen, en iyi kadın ‘arabesk i” Mine Ko an; Türk rock müziğinin ilk temsilcilerinden Erkut Ta k n; Ve adlar n y an msayamad  m sanat lar…

Kadınlar Matinesi’nin bambapka bir havası vardı. B rekleri,  rekleri, kurabiyeleri ve çay termoslar yla gelen kadınlar, gönüllerince e leniyorlar, özellikle Göksel Arsoy sahneye  ykt  nda kendilerinden geçiyor, ona dokunmaya  al p yor ve onu  alk p yorlard .

Bizde, Gönül Yazar sahne aldyđynda, Caddebostan'da Behiye Aksoy programy başlamyştı.

Gazinomuz, her gece son masasyna kadar doluyor, Gönül Yazar farky apaşyk ortaya ykıyordu.

Yine de, rakibimizin durumunu merak ediyor, her gece Caddebostan'a gözlemci gönderiyorduk.

Bir gece, bu görevi yapmak bana d pt . Denize paralel olarak uzanan Hamiyet Y ceses Sokak ve devamındaki Yener Sokak ile Bağdat Caddesi'nden denize doğru inen Zincirli K pk Sokak'ın keşiptiği yerde, Gazinomuzun ortaklarından Rafet Bey'in mek ny var. Kulüp 33... Burada biraz oyalanıyorum ve birkaç sokak ileride, Bağdat Caddesi'nden denize doğru inen Barlar Sokağy'na geldiğimde, denize doğru yöneliyorum. Ypte Caddebostan Gazinosu'ndayım. Gezer gibi yaparak, dolu masaları sayıyorum.

'Yyi akpamlar Hocam! Nasyl, kaş masamyz var?' diyor ve hemen ekliyor, 'Hocam, sizin gazinoda arkadaşlarım var. Bu nedenle sizi tanıyorum. Ancak başkaları tanımadan giderseniz, iyi olur.'

Tepekk r ediyorum ve oradan hemen ayrılıyorum.

Gişedeki görevim, Assolistin sahneye ykacağy saatlere kadar sürüyordu. Bu saatten sonra kimse gelmediği iin, gişeyi kapattık sonra, hesap durumunu gözden geiriyor ve Assolisti izlemek üzere, kafeterya bölümüne geiyordum.

Bir gece, Gönül Yazar parkılarının sıralarken, elektrikler kesildi.

Bir ses sanatısı, aık hava

Ady 'Gönül Yazar' ise söyler.

Hava r zg rsyz... Mehtap var... Ve mikrofonsuz parky söyleyen Gönül Yazar... ayakta alkışlıyor... Hem de ylgyncasına...

Her parkının sonu

Elektrikler biraz sonra geldi ve program ayny coşkuyla sürdü...

1972 Temmuzunda, tam otuz gece, Gönül Yazar'ı dinledim. Hi b ykmadan ve de zevkle...

Gönül Yazar'dan sonra, nasyl bir program izleyecektik? Fysylty gazeteleri alışıyor, yeni sanaty sıyr gibi saklanıyordu.

Ypte bu günlerde, basında bir bomba patladı:

'ZEK  MÜREN Kaırıldı'...

Ankara G l Gazinosu'nda sahne almakta olan Zeki MÜREN, programy bittiği gece kaırılarak, İstanbul'a, bilinmeyen bir yere g t r lm pt .

Ve afişler, gazetelerde boy boy fotoğraflar:

“KARPI YAKADA YILK DEFA!

ZEKY MÜREN!”
gerekeni yapmıylar, Zeki Müren’i kapmıylardı.

Yıllardır bu işlerin içinde pişen, E

Erenköy Lalezar Gazinosu’nda bayram havası esiyor, herkes çevresine gülücükler saçyordu.

Zeki Müren demek, para demektir. Hem patronlar, hem de tüm çalışanlar için…

21 harika gece… Gıbedeki işlerimi bitirir bitirmez kafeteryaya kopuyor, Zeki Müren’ün parkılarını iliklerime kadar duyumsayarak dinliyordum. Tüm seyirciler gibi…

Zeki Müren sahneye çıkmadan önce tüm servisler duruyor, çatal bıçak sesleri kesiliyor, seyirciler nefes bile almıyorlardı.

Zeki Müren sahneye çıkınca, kimin ne yapacağını O belirliyordu.

“Zahidem” okunduğunda, sinek uça duyulmayacak bir sessizlik yaşanıyor;

“Sevgimizin, Apkımyzın Üstünden” parkısı ile “seyirciler korusu” programına başlıyor;
“Halime” ile birlikte herkes kalkıp oynuyor, Kadıköy sahilleri tümüyle benleniyordu.

”Canlarım benim!” dediğinde, çödlükler ve alkıylar tüm sahili çınlatıyor; Bu coşkuya, denizdeki motorlara dolup
beleşçilerle, komşu evlerdeki müzikseverler de katılıyorlardı.

Evet… 21 harika gece…

Zeki Müren’ün saz heyetinde, o yıllarda henüz isim yapmamış olan Coşkun Sabah da vardı. Asu Maralman, Ateş Böcek
Yalçın ve Ercan ile adlarını bu anda anımsayamadığım çok sayıda sanatçı, Zeki Müren’ün alt kadrosunda yer almışla

Bu arada, Caddebostan Gazinosu da boş durmamış, Zeki Müren’ün karpısına, Emel SAYIN’ü çıkarmıştı. O yıllar

Sayın’n zirveye tırmandığı yıllardı, ama SANAT GÜNEPÝ ile yarıbılmazdı.

Her iþin, bir görünür yüzü, bir de mutfağı vardır.

Yukarıda anlattıklarım, Erenköy Lalezar Gazinosu’nun görünür yüzüydü. Özellikle bu tür iþlerde, ortaklıklarý yürütmek k Bu iþin kurdu olan Behlül Bey ile Metin Bey için, bütün yollar Kadıköy iskelesine çýkýyordu. Bunu, ”Kulüp 33”ün sa Rafet Bey için de söylemek olası. Ancak, Binasi Bey’in asıl mesleđi fotođrafçılıktı ve bu iþlere yeni giriyordu.

Sonradan öğrendim ki, gıþe ve mutfak iþleriyle Binasi Bey; müþteri masalarıyla Behlül Bey ve Metin Bey; plaj ve kafeterya iþleri Rafet Bey ilgileniyordu. Ancak taraflar, olabildiðince birbirlerini denetliyorlardı.

Biletlerin yetmeyebileceği düþüncesiyle bazı akþamlar, gıþeden verdiğim biletlerin bir kısmı, giriþte yırtılmayıp, Metin Bey&rsq adamı tarafından sayılarak bana teslim ediliyordu. Ben de bu biletleri tekrar satıyordum.

Bir gece, hesaplar kesildikten sonra, bende bir miktar para kaldı. Ertesi gün bunu Binasi Bey’e söyledimde, ”Boþ ver, at cebe.”dedi. ”Onların, masalardan neler vurduklarını hiç belli değil.”

Ertesi yıl tekrar buluşmak üzere ayrılmıþtık. Ama ”öküz öldü, ortaklık bozuldu” ve “rüya gibi bir yaz” yinelenmedi.

LALEZAR, en azından benim belleğimde, tatlı bir anı olarak kaldı.

05.09.2011

GÖKÇETEPE

NOT: Bugün ART’de, Zeki Müren ile Belgin Doruk’ün baþrollerini oynadığı “KIRIK PLAK” adlı filmi izledim. 1961 ya da 1962 yılında, Kırklareli Saray Sine

alarak, devamındaki matinede de aynı duygularını yapamıþtım.

rafetseckin39@hotmail.com